

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Καλλιτεχνικά ἔκθεσις τῆς «Ἑταιρείας τῶν Γερμανῶν ὑδατογράφων» οὐδὲν τὸ ἐξαιρετικὸν παρουσίασε. Τὰ κάλλιστα ἔργα

ἐξέθεσαν οἱ Λουδοβίκος Διλλ καὶ Χάνς "Ερμανν

— Ἐν τῇ ἐκθέσει «Bruno καὶ Paul Cassirer» ἐν Βερολίῳ ἐξετέθησαν μεγάλη συλλογὴ ἐλαιογραφῶν καὶ ὑδατογραφῶν τῶν ζωγράφων Παύλου Μπάουμ καὶ σχεδιάσματα τοῦ Θ. Κάινε. Ὁ πρῶτος εἶναι impressioniste, ἀλλ' οὐκ ἔχει αὐτενέργειαν, ἀποφεύγει δ' ἐντελῶς τὴν γαλλικὴν τεχνοτροπίαν. Θαυμάζεται ὁ γερμανικὸς χαρακτὴρ τῶν ἔργων του, ὅστις περιπίπτει εἰς λεπτολογίαν εἰς τὰ καθ' ἑκάστην, ἀλλὰ τοῦτ' ἐν ἐμποδίσει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε ἀληθὴς καλλιτέχνης. Τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων εἶναι δύο τοπεῖα ἐν ὥρᾳ χειμῶνος. Ἐξέθεσε καὶ ὁ Χάινε, οὗ τὸ ἰσχυρὸν σατυρικὸν τάλαντον, τὸ πλήρες humour, εἶναι πασίγνωστον, τὸ καθιστῶν αὐτὸν τὸν πρῶτον γελοιογράφον ἐν Γερμανίᾳ.

Θάνατος Ἐν Μοναχῷ ἀπέθανεν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ διάσημος τεχνοκρίτης Bayerischer. Ἡ ἐπὶ τῶν συγχρόνων γερμανῶν καλλιτεχνῶν ἐπίδρασις αὐτοῦ ὑπῆρξε μεγίστη, καίτοι δὲν ἤρέσκετο εἰς θεωρητικὰς μελέτας, ἀλλὰ μᾶλλον εἶχεν ἐπιδείξει ἐξαιρετικὴν ἰδιοφυίαν περὶ τὴν ἀκριβὴ ἐκτίμησιν καλλιτεχνικῶν καὶ ἰδίᾳ γλυπτικῶν ἔργων. Πλεῖστα αἰσθητικὰ ζητήματα ἀνεκίνησε καὶ ἔλυσε· ἀλλ' οὐδὲν σοβαρὸν ἔργον κατέλιπε τοῖς μεταγενεστέροις, ὑπολαμβάνων τὴν μελέτην ἀπλῶς ὡς ἀπόλαυσιν καὶ ὡς ἀληθὴς ἐπικουρείος ἀπέφυγε σοβαρῶς νὰ ἀσχοληθῇ εἰς ἐργασίαν συστηματικὴν.

— Ἐν Πότσδαμ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α'· παρουσίᾳ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ λαμπρᾷ ὀμηγύρεως.

ΑΓΓΛΙΑ

Ζωηρὸν ἐνδιαφέρον παρήγαγεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἀνεύρεσις ἐνὸς ἐξόχου ἔργου τῆς Ἀγγλικῆς τέχνης, τῆς περιφήμου «Δουκίσσης τοῦ Δεβονσάιρ» τῆς θαυμασίας εἰκόνας ἧτις ἐκλάπη μυτηνριπιδῶς πρὸ εἰκοσι πέντε ἐτῶν ἔκ τινος ἰδιωτικῆς πινακοθήκης τοῦ Λονδίνου καὶ εὐρέθη εἰς χεῖρας ἐνὸς κλέπτου ἐσχάτως ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ ἀξία τῆς εἰκόνας εἶνε 25,000 λιρῶν.

Καλλιτεχνικά Ὁραιοτάτη μικρὰ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις ἡνοίξεν ἐν Λονδίῳ, ἐν τῇ **ἐκθέσει** Galerie d'Art Ollandais. Πλεῖστοι διακεκριμένοι νεώτεροι Ὁλλανδοὶ ζωγράφοι ἀντεπροσωπεύθησαν. Ἰδίως θαυμάσθη μία συλλογὴ ἔργων τοῦ Poggeneek

— Ἡ ἐαρινὴ ἔκθεσις τῆς Goupil Gallery ἀριθμεῖ ἄριστα ἔργα Ὁλλανδῶν καὶ Ἀγγλῶν ζωγράφων. Καὶ αὕτῃ ἡνοίξεν τὸν λήξαντα μῆνα. Διεκρίνονται τὰ ἔργα τοῦ James Maris καὶ τοῦ William Maris.

— Καὶ ἐν Ἐδιμβούργῳ εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Σκωτίας διοργανουμένην ἔκθεσιν ἐξέτεθησαν ἔργα ἀξία πολλοῦ λόγου.

— Ἐν Βιρμινγᾷμ ἔγένετο ἡ ἐτησίᾳ ἔκθεσις τῶν ἔργων τῶν μαθητῶν τῆς αὐτοῦ Πολυτεχνικῆς σχολῆς, εἰς τὰς αἰθούσας τῆς «Καλλιτεχνικῆς ἑταιρείας».

— Δύο ἐκθέσεις διοργανώθησαν ἐν τῇ «Ἑθνικῇ Πινακοθήκῃ» τῆς Ἱρλανδίας ἐν Δουβλίῳ. Ἐν τῇ πρώτῃ ἐκτίθεται συλλογὴ 100 ἔργων τοῦ F. Burton, ἧτις μέγα

ἐλκύει τὸ ἐνδιαφέρον. Ὁ Burton ἡσχολήθη ἐπ' ἄρκυ τὸν εἰς τὴν προσωπογραφίαν, ἀλλὰ κατέγαγε θρίαμβον ὡς ὑδατογράφος. Τὸ ἐξοχώτερον ἔργον του εἶνε μία κορηδογραφία τοῦ "Ελλιστ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πινακοθήκῃ τῶν προσωπογραφῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκθέσει θαυμάζονται αἱ ὑδατογραφίαι τοῦ Turner, ἰδίᾳ τὸ «Δουρικὸν Παλάτιον τῆς Βενετίας», ἀξίας 1,000 λιρῶν. Τὸ τάλαντον τοῦ Turner ἔγκειται εἰς τὸν ἐν πλήρει φωτὶ χρωματισμὸν. Ἀλλὰ ἔργα του ἐπίσης ἄριστα, εἶνε ὁ Ἀ. γ. Γεώργιος, καὶ ἡ Μαύρη κορυφή, ἀπεικόνισις ὄρεινου τοπίου τῆς Ἑλβετίας.

ΓΑΛΛΙΑ

Θάνατος Ἀπέθανεν εἰς τὰ περίχωρα τῆς Nice ὁ Γάλλος ζωγράφος Κάρολος **καλλιτέχνου** Cazin ἐν ἡλικίᾳ 60 ἐτῶν. Ὁ Cazin ἐγεννήθη ἐν τῇ πολίχνῃ Samer τῷ 1841. Ἐκζητήσεν εἰς τὴν «ἐλευθέραν ἀρχιτεκτονικὴν σχολὴν» τὴν ἰδρυθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Trélat. Διηύθυνε κατόπιν τὴν Καλλιτεχνικὴν σχολὴν καὶ τὸ μουσεῖον τοῦ Tours καὶ εἰτα διωρίσθη καθηγητὴς εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ South Kensington ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τῷ 1875 ἐπανήλθεν εἰς Γαλλίαν καὶ ἀφοσιώθη εἰς τὴν παραγωγὴν ἔργων. Τὰ γνωστότερα ἔργα του εἶνε: Le Chantier ἐκτεθὲν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ Φυγὴ εἰς Αἴγυπτον, ἡ ἀποδημία. ὁ Τωβίας, «Ἀγαρ καὶ Ἰσμαήλ», ὅπερ ἐβραβεύθη, εὐρίσκειται δὲ σήμερον εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου. Ὁ Cazin ἐκτὸς τῆς ἱστορικῆς εἰκονογραφίας, ἡσχολήθη ἀργότερα εἰς τὴν τοπιογραφίαν, ἐν ἣ περισσώτερον ηὐδοκίμησε. Ὁ Cazin ἦτο ἀντιπρόεδρος τῆς «Ἑθνικῆς Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρείας».

Θάνατος Ἀπέθανεν ἐν Παρίσι, ἐν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν ὁ Γάλλος λογογράφος καὶ τεχνοκρίτης **Α. Μενάρ**. Εἶχε σπουδάσῃ τὴν ζωγραφικὴν καὶ ὅτι, ἔγραφεν εἰς στίχους, τὸ ἀπευθύνων συχνὰ ἐν τοπεῖῳ. Ἀπὸ τοῦ 1857 μέχρι τοῦ 1866 ἐξέθηκε εἰς τὸ Salon δώδεκα ἔργα. Ἐκτοτε οὐδέποτε ἐξέθηκε. Ἐδημοσίευσεν ἱστορικὰς καὶ κριτικὰς μελέτας περὶ τέχνης. Ὁ Λουδ. Μενάρ ἦτο ἀδελφὸς τοῦ ζωγράφου René Menard, ὃν διεδέχθη ὡς καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Διακοσμητικῶν Τεχνῶν. Ἐξῆς ὡς ἀσκητὴς εἰς τὸ βον πάτωμα τῆς παλαιᾶς οἰκίας του. Ἀπηξίωσε τιμὰς, τίτλους καὶ δόξαν. Τὸ πᾶν, ἐκτὸς τῆς σπουδῆς, ἦτο δι' αὐτὸν χίμαιρα. Ὅπως ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνας, ὅστις ἐποίει ἀνδριάντας ἐν ἐρήμῳ νήπῳ, οὕτω καὶ ὁ Μενάρ ἔγραφε δι' ἐαυτὸν καὶ μόνον. Καὶ ἐν τούτοις εἶχε ἀναγνώστας καὶ θαυμαστάς—Θαυμασίαν προσωπογραφίαν τοῦ Μενάρ ἔχει γράψῃ ὁ ἀνεψιὸς του ζωγράφος Μενάρ ἧτις ὑπάρχει ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λουξεμβούργου Παριστᾶ τὸν εἰδολωλότερον μυστικιστὴν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του μὲ καπνοσύριγγα ἀνὰ χεῖρας, βεβουλισμένον ἐν ἐκστάσει καὶ σέψει. Πολλὰ εἶνε τὰ ἔργα, ἀτινα ἀφίνει ὁ Μενάρ. Ἐκ τούτων ἀναγράφωμεν μόνον τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν τέχνην. Ἄ ἱστορικὸς πιναξ τῶν καλῶν τεχνῶν ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως μέχρι τῆς αἰῶνος τοῦ 1Α' αἰῶνος» Περὶ τῆς «Ἀρχαίας καὶ Νέας Γλυπτικῆς». «Μουσεῖον ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς» ἔργον δεκάτομον ἐκδοθὲν τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Ρενέ Μενάρ. Ὁ Μενάρ ἔγραψε καὶ ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

ΙΤΑΛΙΑ

Νέα Πομπηῆα Τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ἀνήγγειλαν ὅτι κατὰ τὰς ἐνεργουμένας ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς πλησίον τῆς Καζέρτας ἀνεκαλύφθη ἐνταφιασμένη πόλις τῆς πρώτης περιόδου τῆς ρωμαϊκῆς Δημοκρατίας, καταπληκτικῶς

ομοιάζουσα με την Πομπηϊαν. Ἡ πόλις, ἥτις φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἡ εὐνοουμένη ἐξοχικὴ διαμονὴ τῶν πλουσίων Ρωμαίων, διατηρεῖται εἰς θαυμασίαν κατὰστασιν.

Ἐρευναι γινόμεναι ἐπὶ ἐνὸς δημοσίου προφανῶς οἰκοδομήματος τῆς ἀνακαλυφθείσης πόλεως, ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἦτο πλουσιωτάτη. Τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ εἶνε καλλιτεχνικώτατα καὶ μεγαλοπρεπέστατα σχεδιασμένον καὶ κεκοσμημένον. Εἶνε τεσσαράκοντα περίπου μέτρων μήκους, κεκοσμημένον δὲ με πολυαριθμούς ζωγραφίας καὶ ἐλληνικὰ ἀγάλματα. Οἱ ἀρχαιολόγοι πιστεύουν, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις αὕτη εἶνε ἀληθὲς ἀρχαιολογικὸν μεταλλεῖον ἀνεκτιμῆτου ἀξίας.

Θλιβερωτάτη ἦτο ἡ ἐντύπωσις αἱ τοιχογραφίαι τοῦ Ραφαήλου ὅτι ἡ σεισμικὴ δόνησις ἡ κλονισασα μέγα μέρος τῆς Ἰταλίας καὶ ἰδιαιτέρως τὴν Ρώμην ἔβλαψε σπουδαίως τὰς περιφήμους τοιχογραφίας τοῦ Ραφαήλου τὰς κοσμούσας τὰς περιφήμους Στοὰς (Loggie) τοῦ Βατικανοῦ.

Ὅσοι ἐπεσκέφθησαν τὴν Ρώμην δὲν λησμονοῦν τὸ ἀθάνατον προσκύνημα τῶν Στοῶν τούτων, αἱ ὁποῖαι στεγάζουν ἀριστουργήματα τῆς τέχνης. Ὁ Ραφαήλος, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς μεγαλοφυΐας του, προσκλήθεις ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἰουλίου τοῦ Β' διεκόμησε τὰς στοὰς ταύτας διὰ τοιχογραφιών, ἀπαραιμύλλου ἐμπνεύσεως καὶ ἐκτελέσεως ἀποτελοῦσιν ἀληθὲς μουσεῖον καὶ θαυμαζομένον ἐπὶ αἰῶνας ὡς μία τῶν ὑψίστων ἐκδηλώσεων τῆς ζωγραφικῆς τέχνης.

Ἡ βλάβη, τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν αἱ τοιχογραφίαι αὗται καὶ ἥτις προμηνύει δυστυχῶς ὁποῖα θὰ εἶνε ἡ τελικὴ αὐτῶν τύχη, ἀποτελεῖ ἀληθὴ καταστροφὴν.

— Ἐν Ρώμῃ ἀπέθανεν ὁ ἐκ Φραγκοῦρτης διακεκρυμένος ζωγράφος Karl Freiherr von Pidoll, φίλος καὶ μαθητὴς τοῦ ἐξόχου ζωγράφου Hans von Marées.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἐκ τῶν ἔργων των ἐκτεθέντων ἐν Καλλιτεχνικαῖς τῇ Καλλ. ἐκθέσει τῆς Sencession ἐν ἐκθέσει Βιέννῃ περισσώτερος λόγος γίνεται διὰ τὴν «Ἱατρικὴν» τοῦ Κλίμπτ, ἐπιφανοῦς Αὐστριακοῦ ζωγράφου, οὗτινος ἡ «Φιλοσοφία» ἔτυχε μεγάλου βραβεῖου ἐν Παρισίοις. Ἡ «Ἱατρικὴ» ἔσχε πολλοὺς ἐπικριτάς ἐν τούτοις τὸ ἔργον εἶνε ἀριστον, καὶ τοι ἀνέκει εἰς τὴν νέαν σχολὴν ἥτις δὲν διακρίνεται ἐπὶ σαφηνείᾳ.

— Ἐν Βιέννῃ ἤνοιξε καὶ ἄλλῃ ἐκθεσις, ἡ τῆς «Καλλιτεχνικῆς σχολῆς». Ἐν ταύτῃ ἐξετέθη μία συλλογὴ ἔργων τοῦ Μπαϊκλιν, περιέχουσα εἰκόνας τοῦ μεγάλου ζωγράφου, ὅχι ἀπὸ τὰς καλλιτέρας του. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐκθεσιν οὐδεὶς τῶν ἐν Βιέννῃ Ἑλλήνων ζωγράφων ἐξέθεσε τι.

— Ἐν Πράγῃ ἀπέθανεν ὁ ἀνδριαντοποιὸς Otto Menzel καὶ ὁ Νέστωρ τῆς βοημικῆς σχολῆς γλύπτῃς Emanuel Max Ritter von Nachstein, δι' ὃν μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἶχον τελεσθῆι τελεταὶ ἐπὶ τῇ ἐνενηκοστῇ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Ἀπέθανεν ἐν Βρυξελλῇ ὁ Βέλγος γλύπτης Παῦλος de Vigne γεννηθεὶς ἐν Γάνδη γλύπτου τῷ 1843, εἰς τῶν πρωτογενητῶν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Γαλλικῆς ἐν Βελγίῳ. Ὁ de Vigne ἔλαβε τὸ «Βραβεῖον τῆς Ρώμης» ἐν ἡλικίᾳ 20 ἐτῶν. Περιηγήθη τὴν Ἰταλίαν ἥτις ἔσχε ἐπ' αὐτοῦ εὐτυχὴ ἐπίδρασιν ἐκθέσας εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν Βρυξελλῶν, δύο ἔργα του ἐμπνευσμένα ἐκ τῆς ἐν Ρώμῃ διαμονῆς του, τὴν «Domenica καὶ τὴν Poverella». Διεκρίθη διὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν ἀβρότητα τῶν γραμμῶν, διὰ τὸ λεπτὸν αἶσθημα ἐν τῇ ἐκφράσει. Ἐν τῶν ὠραιότερων ἔργων του εἶνε ἡ «Ἀθανασία» ἐκτελεσθὲν

τῷ 1887 διὰ τὸν τάφον τοῦ φίλου του ζωγράφου Lievin de Vinne. Κοσμεῖ ἥδη ἐπὶ μαρμάρου τὸ μουσεῖον τῶν Βρυξελλῶν ὡς καὶ προτομὴ ἐξ ὀρειγάλκου ἀπεικονίζουσα τὴν Ψυχὴν Ἀλλὰ ἔργα του εἶνε ἡ «Κεφαλὴ Χριστοῦ» ἡ «Ἐπίς» καὶ τὸ «Πνεῦμα ἀφιπτάμενον» ἀέτωμα τοῦ Μουσείου τῶν Βρυξελλῶν ὀρειγάλκινον ἐπίσης. Εἰς τὸν Παῦλον de Vigne ὀφείλονται πολλοὶ ἀνδριάντες. Ἦτο μέλος Ἀκαδημιῶν πλειστάκις δὲ ἐπαρashedμοφορήθη, κρίνεται δὲ γενικῶς ὡς ὁ μέγιστος τῶν Βέλγων γλυπτῶν.

Ζωγράφος μεγάλης ἀξίας ὁ Farazijn ἐξέθεσε ἐν Ἀμβέρσῃ, ἐν τῇ τοῦ Farazijn αἰθούσῃ Verlat τεσσαράκοντα ἔργα του νεώτατα, θαλασσογραφίας τὰ περισσώτερα. Καίτοι ἀκολουθεῖ τοὺς παλαιοὺς ζωγράφους ἐν τούτοις τὰ ἔργα του ἔχουν πολλὴν ποιήσιν καὶ ἀνθρώπινητα.

— Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Καλλιτεχνικοῦ κέντρου Kunstverband ἤνοιξεν ἐκθεσις τῶν ἔργων τοῦ Larock θανόντος κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἡ ἐν Βουδαπέστῃ τελευταία ἐκ Καλλιτεχνικῆς θεσις ἦτο πλουσία εἰς ἔργα. Διεκρίθη ἐκθεσις ἐν ἔργον τοῦ Ferenczy, ὁ Ἰωσήφ παλούμενος ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν του πίναντες πλήρης δυνάμει καὶ πρωτοτυπίας ἐπίσης δὲ ἐκρίθησαν ἔργοι δύο προσωπογραφίαι, ἡ τοῦ Πάπα Λέοντος XIII καὶ ἡ τοῦ Καρδινάλιου Ραμπόλα, ἔργα τοῦ Φιλίππου Laszlo, νεαροῦ καλλιτέχνου ὅστις διὰ τῶν εἰρημένων ἔργων ἐπιφανῆ καταλαμβάνει ἥδη θέσιν ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ.

— Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡγεσίᾳ χειμερινῇ ἐκθέσει τῆς Βουδαπέστης ἐκθεσάντων ἔργα καλλιτεχνῶν ἔλαβον χρυσὸν μετάλλιον οἱ Theodor Zemlényi, ὁ Aladar Kriesch, ὁ Mich. Fleischer, ὁ Ferdinand Katona καὶ ὁ Stéphan Réti μετὰ χρηματικῶν βραβείων.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Προετοιμάζεται ὑπὸ τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ καλλιτεχνῶν ἐκθεσις τῆς Αὐστραλιανῆς τέχνης ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ Καλλιτεχνικὴ Ἑταιρεία τῆς μεσημβρινῆς Αὐστραλίας εἶνε ἐκείνη ἥτις συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς διοργανώσεως Ὀμοσπονδιακῆς Ἐκθέσεως τῆς Αὐστραλιανῆς τέχνης ἐν Λονδίνῳ τῇ 14 Μαΐου.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Ἐκθεσις τοπειῶν καὶ σκαριφημάτων (croquis) τοῦ νεαροῦ Καναδοῦ ζωγράφου καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ Edmund Morris ἤνοιξεν εἰς Toronto τοῦ Καναδᾶ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Τὴν 10 Μαΐου ἀνοίγει ἐν τῷ Casino Καλλ. ἐκθεσις San Stefans εἰς Ramleh τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ «Φωτογραφικὴ Ἐκθεσις» ἥτις περιλαμβάνει καὶ τμήμα ζωγραφικῆς. Ἡ ἐκθεσις αὕτη καὶ ἄλλοτε διωργανώθη.

— Παρὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εἰς τὴν θέσιν Kom-el-Chogofa ἀνεκαλύφθη νέα αἶθουσα, ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα, ἐν ᾗ ἦσαν ἐνταφιασμένοι ἄνθρωποι καὶ ζῶα, λείψανα ἰσως τῆς ἐν ἔτει 276 μ. Χ. σφαγῆς τῆς δικταχθείσης ὑπὸ τοῦ Καρακάλα.

ΕΛΛΑΣ

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι διοργανωμένου προσεχῶς τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος τῆς Σχολῆς τῶν Βιομηχανῶν τεχνῶν θὰ κληθῇ ἐκ Παρισίων ὅπως ἀναλάβῃ καθήγεσιαν τῆς γλυπτικῆς ὁ κ. Α. Σῶχος. Οὕτω τὸ γλυπτικὸν τμήμα θὰ ἔχῃ δύο καθηγητάς, τὸν κ. Βροῦτον καὶ τὸν κ. Σῶχον.

Σύντομοι Νέον είδος ζωγραφικῆς ἤρχισε νὰ εἰσάγεται. χωρὶς πινέλα καὶ χρώματα εἰδήσεις ἢ ἀνθρακὰ ἢ μολυβδίδα ἢ κρητίδα. Εἰκόνες διὰ . . . γραφομηχανῆς. Τελευταία προσωπογραφία τῆς βασιλικῆς Βιλελμίνης ἐξετέθη εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Χρ. Σακελλαροπούλου, ἐν ὁδῷ Νίκης Πληροφορίας δίδει τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεντέλης 11 γραφεῖον.

— Γενομένου διαγωνισμοῦ ἐν Τήνῳ διὰ τὸ νέον τέμπλον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἐνεκρίθη τὸ τοῦ κ. Γ. Καπριζῆ, ἀρίστου γλύπτου, ἰδίως διὰ τὰς τοιοῦτον εἰδους ἐργασίας.

— Παρεπιθήμεν ἐν Ἀθήναις ὁ Δανὸς ζωγράφος κ. Halver Bagge. Ζωγραφίζει ἐπὶ ὑφασμάτων. Ἐν ἔργον τοῦ ἔχει ἐκτεθῆ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Βίλμπεργ.

— Ὁ κ. Γερανιώτης ἀπεπεράτωσε δώδεκα προσωπογραφίας, αἵτινες τῷ εἶχον ἀνατεθῆ ἐκ παραγγελιών. — Τὰ μαθήματα τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς τῶν κυριῶν θὰ διακοπῶσι τὴν 1 Ἰουνίου.

— Ὁ κ. Βρούτος ἀπεπεράτωσε προτομὴν τοῦ ἀειμνήστου Συγγροῦ

— Τὸ σχέδιον τῶν διπλωμάτων τῶν βραβεῖων τῶν ἐτησίων σχολικῶν ἀγώνων, ἅτινα ἀπενεμήθησαν εἰς εἰς τοὺς νικητάς, ἐφιλοτέχνησεν ὁ κ. Γερανιώτης. Παριστᾷ ἐν ἀπόπτῳ τὸ Στάδιον καὶ ἐν αὐτῷ μεγάλην περυγοφόρον Νίκην τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα ἐπιθέτουσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς νεαροῦ γυμνοῦ ἀθλητοῦ, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς καταβιβάζουσιν ἐπ' αὐτοῦ στέφανον ἐκ κοτίνου.

— Ὁ κ. Ἀριστεὺς ἐξέδωκεν ἐν φωτοτυπία φανταστικὴν ἀναπαράστασιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἄνωθεν τοῦ ἀετώματος τοῦ Πανεπιστημίου.

— Ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Νευτικῶν προκηρυχθέντα διαγωνισμοὶ διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βυσαίνης τὴν γύφινκα προπλάσματα. Ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν καλλιτεχνῶν κ. κ. Βρούτου, Ἰακωβίδου, Βολωνάκη, Ροῖλου καὶ τῶν κ. κ. Ζαφειρίου καὶ Ράδου, θὰ ἐκλέξῃ τὸ κρεῖττον, μετ' ὃ θὰ παραγγεῖλθῇ ὁ ἀνδριὰς εἰς Εὐρώπην.

— Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀρχαιολογικῇ σχολῇ τῶν Ἀθηνῶν ὁ κ. Μάρσαλλ ἐποιήσατο ἐνδιαφέρουσαν ἀνακοίνωσιν περὶ ἀγγείων ἐκ Μυκητῶν, Βαφίου καὶ Κνωσσοῦ, καὶ ὁ κ. Κλὼν Στέφανος συμβολὰς εἰς τὴν μελέτην τῆς προϊστορικῆς καὶ παναρχαίας Ἑλλάδος.

— Αἱ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γλυπτοθῆκης τοῦ Μονάχου κ. Φουρτβέγκλερ ἐνεργούμεναι ἐν Αἰγίνῃ ἀνακατασκευαί ἐξακολουθοῦν. Ἐπιτίθεται ν' ἀνακαλυφθῶν τεμάχια ἐκ τῶν ἀγάλματων τῶν ἀετωμάτων τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, τὰ ὅποια εὗρισκονται ἐν τῇ γλυπτοθήκῃ τοῦ Μονάχου, καὶ τὰ ὅποια εἶχεν ἀγοράσῃ τῷ 1811 ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος.

— Ἀφίκετο ὁ γνωστὸς ἀρχαιολόγος κ. Βίκτωρ Μπεράρ, μέλος τοῦ «Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου» ὅστις ταξιδεύει χάριν ἀρχαιολογικῶς μελετῶν. Ἦλθεν ἐξ Ἰταλίας, μετέθῃ δὲ εἰς Λευκάδα καὶ Ἰθάκην. Ὁ κ. Μπεράρ ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπεβίβασθη εἰς Παλαιοκαστρίτσιν τῆς Κερκύρας. Ὁ κ. Μπεράρ εἶνε ἀριστος γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς.

— Ὁ κ. Ἰακωβίδης σχεδιάζει τὸ σχέδιον τῆς διακοσμῆσεως τῆς αὐλαίας τοῦ «Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου». Κατ' ἀρχὰς ἐσχέδιασε τὸ παλαιὸν θέατρον τῆς Ἐπιδάφρου, ἀλλὰ κατὰ νεωτέραν ἀπόφασιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἡ αὐλαία θὰ παριστᾷ τὴν Ἀκρόπολιν ἐν ὥρᾳ δύσεως εἰς τὸ βάθος τῆς εἰκόνας, ἐνῶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος θὰ καλύπτῃ μία ἀποψὶς ἐκ μέρους τοῦ Ἀνακτορικοῦ κήπου. Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἔλαβε τὸ σχέδιον ἐκ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῶν Ἀνακτόρων.

— Ἦρξαντο ἀνακατασκευαί ἐν τῷ ἀρχαίῳ θεάτρῳ τῆς Μεγαλοπόλεως.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Κορωπὶ δύο χωρικοὶ ἀνασχάπτουν

τας τὴν ἀμπελὸν τῶν εὐρον ὥραιον ἀρχαίων ἀνάγλυφον ἐνὸς μέτρου ὕψους, ὅπερ παριστᾷ ἄνδρα, γυναῖκα καὶ παιδίον, διατηρεῖται δὲ ἀρίστα

— Ἐν τῇ Κυπριακῇ ἐκθέσει τῶν Ἀθηνῶν ἐξετέθη προτομὴ τοῦ Ἐπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, ἀπαγορευθέντος τῷ 1821, ἔργον τοῦ γλύπτου κ. Γ. Μπονάου.

— Τῇ 23 Ἀπριλίου ἐγένοντο ἐν Ναυπλίῳ παρίσταμένης τῆς Β. οἰκογενείας, τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη, στηθέντος κάτωθεν τοῦ Παλαμῆδου, ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πόλεως παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν. Ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων ἦν πάνδημος καὶ μεγαλοπρεπής.

— Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας προκηρύχθη διὰ τὴν 7 Ἰουνίου διαγωνισμὸς διὰ δύο θέσεις ἐφόρων ἀρχαιοτήτων

— Ἐν Νέῳ Φαλήρῳ ἀνευρέθησαν ὑπὸ ἐργατῶν λεοντιδεὺς μαρμαρίνος, κίων ἐπιτύμβιος καὶ ἐνεπίγραφος, καὶ ἐπιτύμβιον λουτροφόρον μετ' ἀναγλύφου.

— Εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν χειρογράφων ἐδωρήθη ἀντίτυπον ὥραιον Μωσαϊκοῦ παριστάνοντος τὸν Βιργίλιον ἐν μέσῳ δύο Μουσῶν.

— Ἡ Α. Β. Ὑ. ὁ βασιλόπαις Νικόλαος ἐπεσκέφθη τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Ἰακωβίδου, εὗρισκόμενον ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

— Εἰς τὸ Soleil du Dimanche ὁ κ. Γαλλάνης δημοσιεύει τρεῖς εὐφυστάτας οὐμοριστικὰς εἰκόνας περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς ἀσπίδος ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ. Ὁ κ. Γαλλάνης καίτοι δημοσιεύει ἐν Γαλλικῇ περιοδικῇ ὑπογράφεται ἑλληνιστί, ἀντιθέτως πρὸς τινα, ἰδικούμας οἱ ὅποιοι ἐν Ἑλλάδι ζῶντες, ὑπογράφονται... Γαλλιστί.

— Ἐν Νικαίᾳ θὰ γίνῃ προσεχῶς διεθνὴς φωτογραφικὴ ἐκθεσις. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐρασιτεχνῶν φωτογράφων θὰ μετὰσχῃ ὁ κ. Κ. Κόντολας.

— Διεθνὲς ἀρχαιολογικὸν συνέδριον θὰ συνέλθῃ εἰς Ἀθήνας. Ὁ Γεν. ἔφορος κ. Καθβυάσις συντάσσει ἡδὴ τὸ πρόγραμμα.

— Ὁ κ. Κοντόπουλος ἐργάζεται μεγάλην προσωπογραφίαν τοῦ λυκαίεργου κ. Β. Βουλγαρέως.

— Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γλύπτης κ. Γ. Βιτάλης ἀπεπεράτωσε τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γ' Ἀβέρωφ, ὃν κατεσκεύασε τῇ ἐντολῇ τῆς αὐτοῦ. Ἑλλ. κοινότητος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ἐξεδόθησαν ἄρτι.

Fifty Masterpieces, of Antony Van Dyck. Ἐνδιαφέρουσα μελέτη περὶ τῶν ἔργων τοῦ Van-Dyck ἅτινα ἐξετέθησαν πρὸ διετίας ἐν Ἀμβέρσῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τριακοσαιοετρίδος τῆς γεννήσεως τοῦ ἐπιφανοῦς ζωγράφου

La peinture française au XVI et au XVIII siecle ὑπὸ Olivier Merson.

Μελέται ἐν περιοδικῇ.

Le Cuir décoré à l' Exposition universelle ὑπὸ E Belleville (Art et Decoration, Avril).

L' Art dans tout (Ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ)

Dessins de gens de lettres (Revue universelle).

Studio. Περιέχει τὸ ἄρτι κομισθὲν φύλλον τῆς 15 Ἀπριλίου μελέτας περὶ τοῦ J. Sman, περὶ τινων νεωτέρων Ἰταλῶν ζωγράφων καὶ περὶ τοῦ Ἰσπανοῦ ζωγράφου Pradilla.

Catalogue illustré du Salon de 1901. Onzième année. Paris. «Εἰκονογραφημένος κατάλογος» τοῦ ἐφετεινοῦ Salon, ὑπὸ τῆς «Société nationale des Beaux Arts» Κατὰ τὸν κατάλογον ἐξετέθησαν ἐφέτος εἰς τὸ Salon 932 ἔργα ζωγραφικῆς, 486 σχέδια, ὕδατογραφαί, κρητιδογραφαί καὶ μικρογραφαί, 129 ἔργα χαρτικῆς καὶ 141 ἔργα γλυπτικῆς, ἧτοι ἐν ὅλῳ 1,688. Πρὸς τοῦτοις 630 ἀντικείμενα τέχνης καὶ 53 ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια. Εἰκόνας τῶν καλλιτέρων ἔργων, θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Δονδίνου (Ἀστύ).